

Пред 20 години во 1991 година година кога започна да се распаѓа Бивша Југославија на браникот на слободата и хаосот се најдоа многу наши, македонски млади момчиња, чија младост штотуку започнуваше.

Меѓу нив беше и нашиот сограѓанин Петре Тодоровски, кој својот воен рок го служеше во Љубљанската касарната „Љубљана поле“. Немирнатото лето 1991 година во Словенија, која прва од југословенските републики се раздужи од Југославија, го затече Тодоровски во главниот град на ова земја. На стражарското место Петре Тодоровски, беше изрешетан и незнаејќи зошто го даде својот млад живот. Заедно со повеќе наши македонски момчиња меѓу кои и Сашко Гешовски, Мишко Митрев од Кавадарци и други македонски млади војници ги положија своите животи во виорната 91 година кога се распаѓаше СФР Југославија.

По тој повод на Градските гробишта во алеата на жртвите паднати 1991 година на 26 јули по 20 години од неговата смрт беше организирано сеќавање на младиот Петре Тодоровски. Свежи цвеќиња на неговиот гроб положија: блиските од семејството, преставници на локалната самоуправа, од името на генералштабот на АРМ, генерал Киро Галазовски, првиот началник на генерал штаб на АРМ - генерал Митре Арсовски, Здружението на ветерани од Тиквешката од војната 2001 година, преставници на Здружение на Борци - Кавадарци, мировна невладин организација РЕКОМ, здружение

20 години од загинавањето на Петре Тодоровски

Напишано од Unevski

Четврток, 28 Јули 2011 07:54

на армиски ветерани преставувано од генерал Илија Николовски, и други граѓани.

На присутните накратко им се обрати генерал Митре Арсовски, кој говореше за немирните деведесети години во кој македонските војници беа жртва на безумната југословенска војна, и наместо за својата Македонија гинеа за нечији други интереси, а политичарите беа тие кои ги диктираа условите во тоа матно време.

Артистот и близок пријател на семејството Тодоровски, Александар Малинков ја прочита песната „ЗА НАВЕК –ЗА ОНОЈ КОЈ ГО НЕМА“ од книгата „МОЈОТ БЛУЗ“ на неговиот брат Марјан Тодоровски, кој ова поетско издание го посвети токму на својот брат, Петре Тодоровски кој загина во цветот на својата на младост.